

უკუნისამდე. ⁶ მტერისა მახვლნი მოაკლდეს სრულიად და ქალაქნი ალაოკრენ; წარწყმდა საქსენებელი მათი ღალადებით; ⁷ და უფალი ჰგვის უკუნისამდე; განჰმზადა სამართალსა ზედა საყდარი თჳსი. ⁸ და თავადმან განსაჯოს სოფელი სიმართლით და განიკითხნეს ერნი სიწრფოებით. ⁹ ეყო უფალი შესავედრებელ დავრდომილსა, მწე კეთილ ჟამსა ჭირისასა. ¹⁰ და გესვიდენ შენ ყოველნი, რომელთა იციან სახელი შენი, რამეთუ არა დასთხიენ მეძიებელნი შენნი, უფალო. ¹¹ უგალობდით უფალსა, რომელი დამკვდრებულ არს სიონს, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი. ¹² რამეთუ რომელი გამოეძიებს სისხლთა მათთა, მოიქსენა და არა დაივიწყა ღალადებაჲ დავრდომილთაჲ. ¹³ მიწყალე მე, უფალო, და იხილე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან,

*აქჲაყნისუძეჲ. ⁶ ჰღჲთისუ პრეყნისუ შარჲოშუს სისაყრუძე ჳე ირ-
ორისნი რორაჲმისნი; ჲრმისუძეჲ სრჲსიჲსიჲყრუა პრთა ირორჲყრუა;
⁷ ჳე აყრუა რუჲრჲს აქჲაყნისუძეჲ; ჲრნოშნრჲ სრჲრმთრუსრ ჲრ-
ჳე სრჲჲრისი თჳსი. ⁸ ჳე თრჲრჲჳჲრ ჲრნსრჲჯას სსაჲრუა სრჲრმთრუა
ჳე ჲრნრჲთღნისჲს ჲმისი სრჲმჲაჲყრუა. ⁹ ჲსა აყრუა ყრსრჲრჲშმრჲყრუა
ჳეჲრმჳაშმრუსრ, მჲრჲ ჲრთრუა ყრჳსრ გრმისრსრ. ¹⁰ ჳე ჲრსრჲრჲჳჲს ყრჲს
ყარჲრჲმისი, მისჲრთრე რღრჲს სრღჲრუა ყრჲსი, მრჲრთრუა რმრ ჳრსთღრჲს
მჲრმრჲყრუაჲსი ყრჲსნი, აყრუაჲს. ¹¹ ოღრუაჲყრუა აყრუაჲსრ, მისჲრუა
ჳეჳჲჲშმრჲყრუა რმის სრანსი, შრჲთღმრჲსრ ჲრმჳრმთრე ყრმისი სრჲ-
მჲსი შრისნი. ¹² ჲრჲრთრუა მისჲრუა ჲრჳმარჲმრჲყრს სრსრთრე პრთრე, შრ-
რჲსიჲსრ ჳე რმრ ჳეჲრჲრჲყრ ირორჲყრეჲ ჳეჲრმჳაშმრთრეჲ. ¹³ ჳრჲ-
ყრუაჲ მჲ, აყრუაჲს, ჳე რღრუაჲ სრჳჲრყრუაჲ სჲჳი მღჲმთრე სჲჳმთრეღრჲს,*

უკუნისამდე. ⁶ მტრის მახვლი სრულიად დაუძღურდა და მათი ქალაქები ააოხრე; მოისპო სახსენებელი მათი ღალადით! ⁷ უფალი არის უკუნისამდე; განამზადა სამართლისათვის თავისი ტახტი. ⁸ ის განსჯის ქვეყანას სამართლით, და განიკითხავს ერებს წრფელად. ⁹ გახდა უფალი დავრდომილის თავშესაფარი, კეთილი შემწე გასაჭირის ჟამს. ¹⁰ მოგენდოს შენ ყველა, ვინც იცის შენი სახელი, რადგან არ მიატოვებ შენს მაძიებლებს, უფალო. ¹¹ უგალობეთ უფალს, სიონზე დამკვიდრებულს, აუწყეთ ერებს შორის მისი საქმენი, ¹² რადგან გაიხსენა ისინი მან, სისხლისთვის შურისმაძიებელმა და არ დაივიწყა დავრდომილთა ღალადი. ¹³ შემიწყალე მე, უფალო, და იხილე ჩემი დამცირება მტრებისაგან;

შენდა დაშთომილ არს გლახაკი; ობოლსა შენ ეყავ მწე.³⁵ შეჰმუსრე მკლავი ცოდვილისა და უკეთურისა; იძიოს ცოდვა მისი და არა იპოოს.³⁶ უფალი მეუფე არს უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე; წარწყმდენ წარმართნი ქუეყანით მისით.³⁷ ნებაა გლახაკთაა ისმინე, უფალო; განმზადებასა გულისა მათისასა ერჩდა ყური შენი,³⁸ განკითხვად ობლისა და გლახაკისა, რათა არა დაჰრთოს კაცმან კუალადცა მდიდრად სიტყუა ქუეყანასა ზედა.

*ყენზე ზრეთაშია რამს ჯორღეხი; აცაოსი ყენ ჟერე შოე.³⁵ შოთ-
შასიო შიორეო ლაჭოროსი ზე აქეთაქისი; იმოსი ლაჭორო
შისი ზე რამე იასასი.³⁶ ოქროა შოაქე რამს აქეთისეშე ზე
აქეთითი აქეთისეშე; ლომიქეშენ ლომშიმთნი იაქეთისი ში-
სოთ.³⁷ ჩოცეა ჯორღეხთი ისმინე, აქროთა; ჯენშირეშოცესი ჯა-
თისი შოთისი ჟმეზე ყათი ყენი,³⁸ ლენქოთეოშ აცაოსი ზე
ჯორღეხისი, მითორ რამე ზოთითასი ჩეღმენ ხაქროშელე შვიშთიშ
სიქეთი იაქეთისი ზე.*

შენზეა მონდობილი გლახაკი, შენ ხარ ობლის შემწე.³⁵ შემუსრე ცოდვილის და უკეთურის მკლავი! ეძიონ მისი ცოდვა და ვერ იპოვონ.³⁶ უფალი არის მეუფე უკუნითი უკუნისამდე; დაე წარწყმდენ წარმართნი მისი ქვეყნიდან!³⁷ გლახაკთა ნება ისმინე შენ, უფალო, მათი გულის მზადყოფნა ისმინა შენ-
მა ყურმა,³⁸ ობლისა და გლახაკის განკითხვისათვის, რათა აღარ განდიდდოს თავი ადამიანმა დედამიწაზე.

10. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალსა ვესაგ; ვითარ ეტყუთ სულსა ჩემსა: იცვალეობდე მათათა ზედა, ვითარცა სირი? ² რამეთუ, აჰა, ესერა, ცოდვილთა გარდააცუეს მძულდსა მათსა და განჰმზადნეს ისარნი კაპარჭთა მათთა, რაფთამცა ესროდეს ბნელსა შინა გულითა წრფელთა. ³ რამეთუ რაფ-იგი შენ აღაშენე, მათ დაარღვეს; ხოლო მართალმან რაფ ყო? ⁴ უფალი ტაძარსა წმიდასა მისსა, უფალი, ზეცას არს საყდარი მისი; თუალნი მისნი დავრდომილსა ხელვენ და წამნი მისნი განიკითხვენ ძეთა კაცთასა. ⁵ უფალმან განიკითხოს მართალი და უღმრთოფ, ხოლო ვის უყუარს სიცრუევე, მას სძულს სული თვისი. ⁶ წუმოს ცოდვილთა ზედა მახე, ცეცხლი და წუნწუბაფ და სული ნიავექარისაფ – ნაწილი სასუბელისა მათისაფ.

10. ՃՆՏՆՏԻՁԻՏ, ՓՆՆԻՔԻՆ ԾՆԻԴԵՆԻ

¹ *Պարտաւ որդւորդ; որտաւի ղլլկաւ սպարտաւ խիժնւր: ղլլորտոյցաՅ թաւաւ 'իճի, որտաւիլըւ սաւոր?* ² *Ճիթիտապ, ղաւը, ղիկիւր, լաՅորտաւ ղլլիճիւրըլլայիս թլլաճնւր թաւաւ Յի ղլլիւժնւրճիւրիս ղլլաւիւրի կըւրըլլաւը թաւաւ, մըւտաւթըւ ղլլաճիւրիս ցնիւրտաւ ցնիւր ղլլաւաւը ղլլապորտաւ.* ³ *Ճիթիտապ մըւ-իւր ցլլիւր ղաւըցլլիւր, թաւ Յըւրիւրիլլ; լաւաւ թաւաւըլլաւիւր մըւ-իւր ցա?* ⁴ *Պարտաւ լըւիւրիւր ղլլաճիւրս թաւաւ, սպարտաւ, 'իլըւս ղաւիս ղլլաճիւրի թաւ; տալըւրիս թաւի Յըլլիւրճաթաւաւ լըլլիւրի Յի ղաւիւր թաւի ղլլաւիւրալլիւր միւրաւ կըլլաւաւ.* ⁵ *Պարտաւ ղլլաւիւր ղլլաւիւրալլաւս թաւաւ-տաւաւ Յի սպիւրիւր, լաւաւ ղաւի սպարտաւիս ղաւիւր, թաւ ղաւաւիս սպարտաւ տաւ.* ⁶ *Բլլաւ լաՅորտաւ 'իճի թաւը, լըլլաւ Յի ղաւիւրալլ-ցա Յի սպարտաւ հըւրիւրաւիւր – հըւրտաւ ղաւալլիւրաւ թաւաւ.*

10. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალს ვესასოებ; როგორ ეუბნებით ჩემს სულს: „გადაიხვეწე ჩიტივით მთებზე?“ ² რადგან აჰა, ცოდვილებმა მოზიდეს მშვილდი, გაამზადეს ისრები კაპარჭებში*, რათა ბნელში ესროლონ გულწრფელებს. ³ რადგან რაც შენ აღაშენე, მათ დაანგრიეს; ხოლო მართალმა რა ქმნას? ⁴ უფალი თავის წმიდა ტაძარშია, უფალი, – ზეცაშია მისი ტახტი; მისი თვალები უმზერენ დავრდომილთ და მისი წამწამები განსჯიან ადამიანთა შვილებს. ⁵ უფალი გამოსცდის მართალსა და უღმრთოს, სიცრუის მოყვარულს კი სძულს თავისი სული. ⁶ აწვიმებს ის ცოდვილებზე მახეს, ცეცხლსა და გოგირდს, და ქარიშხალი არის მათი

12. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ვიდრემდის, უფალო, დამივიწყებ მე სრულიად? ვიდრემდის გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან? ² ვიდრე ვისთვის დავისხნე ზრახვანი სულსა ჩემსა და სალმობანი გულსა ჩემსა დღე და ღამე? ვიდრემდის ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა? ³ მოიხილენ, შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო, განანათლენ თუალნი ჩემნი, ნუუკუე დავიძინო მე სიკუდილ. ⁴ ნუსადა თქუას მტერმან ჩემმან: მრე ვეყავ მას; მაჭირვებელნი ჩემნი იხარებდენ, შე-თუ-ვიძრა. ⁵ ხოლო მე წყალობასა შენსა ვესავ; იხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა შენითა, უგალობდე უფალსა, კეთილისმყოფელსა ჩემსა და ვაქებდე სახელსა უფლისა მაღლისასა.

12. ՃՆՏԵՆՏԻՔԻՆԸ, ՓՆԽԻՔԻՆ ԾՆԻԴԻՆԻ

¹ Դ՛րձուդձ՛Յ-ի, *սպարոս, Յ՛ւթորդուդյ Յ՛յ սիսպուրձ*? *դրձուդձ՛Յ-ի յընդ-միջուդ յարիսը պրիսը խիժըն*? ² Դ՛րձուդ *դրստախ Յ՛ւրիսը-նիդ նիւրըրնի սպուսը խիժնը Յ՛ւ սըռմայընի յսպուսը խիժնը Յ՛ուդ Յ՛ւ ուժի*? *դրձուդձ՛Յ-ի ըժըուդձ՛յսձ՛ն թըդիս խիժի խիժ նիձ*? ³ Ժարըրուդն, *պրիդըսիժն խիժի, սպարոս ղժիմտա խիժա, յընընը-տուդն տաըրնի խիժնի, հայպիպը Յ՛ւրիմինա Յ՛յ სიქაձ՛Յ*. ⁴ *հასը-Յ՛ւ տիպըն թըդիժն խիժնը: թիդ դրիպըր թըն; թըցընդըրըրնի խիժնի յընդըձ՛Յ-ի, պր-տա-դրիմիս*. ⁵ *Էաოս Յ՛յ յըրոսայընը պր-նը-սը դրիսըր; յընդըձ՛Յ-ի յսպուս խիժի թըըսարընդըրը պրիսը, սպըրոսայձ՛յ սպարոսը, իդուրոսիժպարոսը խիժնը Յ՛ւ դընդըձ՛յ სըըրոսը սպարოսը թըուրისը*.

12. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ როდემდე დამივიწყებ მე, უფალო, სრულიად? როდემდე მიიქცევ პირს ჩემგან? ² როდემდის მქონდეს სულში ფიქრები როდემდე ვიქნები ჩემი სულის ფიქრებთან და ჩემი გულის ტკივილებთან დღე და ღამე? როდემდე იქნება მტერი ჩემზე აღზევებული? ³ მომხედე, ისმინე ჩემი, უფალო, ღმერთო ჩემო, განანათლე ჩემი თვალები, რომ არ დავიძინო სასიკვდილოდ. ⁴ ნუ იტყვის ჩემი მტერი: „მე ვძლიე მას“. ჩემი მაჭირვებლები გაიხარებენ, მე თუ შევდრკები. ⁵ მაგრამ მე შენი წყალობის იმედი მაქვს; გაიხარებს ჩემი გული შენი ხსნით, ვუგალობებ უფალს, ჩემს კეთილისმყოფელს, და განვადიდებ მაღალი უფლის სახელს.

13. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ თქუა უგუნურმან გულსა შინა თვისსა: არა არს ღმერთი. განირყუნ-
ნეს და ბილწ იქმნნეს იგინი უმჯულოებითა; არავინ არს, რომელმანმცა
ქმნა სიტკბობაჲ. ² უფალმან ზეცით მოხელნა ყოველთა ზედა ძეთა კაც-
თასა ხილვად, იყოს თუ ვინმე გულისკმისმყოფელ, ანუ გამომეძიებელ
ღმერთისა. ³ ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უკმარ იქმნნეს, არავინ არს,
რომელმანმცა ქმნა სიტკბობაჲ, არავინ არს მიერთადმდე. ⁴ არა გულისკ-
მა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, რომელნი შესჭამენ ერ-
სა ჩემსა საჭმლებრ პურებრ, უფალსა არა ხადეს. ⁵ მუნ შეეშინა შიში, სა-
და-იგი არა იყო შიში, რამეთუ ღმერთი არს თესლთა შორის მართალთასა.

13. ՃՆՏԵՆՏԻՈՒՆԸ, ՓԼԵՆՔԻՈՒՆ ԾՆԻԴԵՂԸ

¹ *Շիպար սպապահայիթին զպառսր ցահր տախսր: Բար Բահ Իթիտար. Զրհնիպահնիս Յր ցարու Բիթնիս Իզահ Բպչապառայարու; Բար-
Իրն Բահ, Իաթիտթրնիթլ Բիթնի սրնչպարյուր. ² Օպրոթն Իղլրու
Յանլճնի Բարիտար Իղճ Իդար Իլլարսր ԸրարուՅ, Բաս Իապ
Իրնիթ զպարսնքիթպարիտ, Բնապ զրթաթիտիդյու Իթիտարսր. ³ Կա-
Իրիտարիդ Յարիլիս ԻիտարթրՅ Յր սպիթի Բիթնիս, Բարիտրն
Բահ, Իաթիտթրնիթլ Բիթնի սրնչպարյուր, Բարիտրն Բահ ՅիդիտարՅ-
թճի. ⁴ Ըար զպարսնքիթ-Բան Բարիտար, Իաթիտրն Բիթնի սպ-
չապառայարսր, Իաթիտրն ցիսցրթի Իիսր Լիթսր սրցթարյցի Իապ-
իդյցի, սպրոսր Բար Ըրճիս. ⁵ Թալն ցիդյահր ցար, սրճր-Իզ Բար
Բա ցար, Իրթիտապ Իթիտար Բահ Իղստար ցարիս Յրիտարտարսր.*

13. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ თქვა უგუნურმა თავის გულში: „არ არის ღმერთი“. გაირყვნენ და შეიბილ-
წნენ ისინი უსჯულოებით, არავინ არის სიკეთის მქმნელი. ² უფალმა ზეცით
გადმოხელა კაცთა შვილებს, დასანახად, თუ არის ვინმე გულისხმიერი, ან
ღმერთის მძებნელი. ³ ყველა ერთიანად განდგა, უვარგისი გახდა, არავინ არის
სიკეთის მოქმედი, ერთიც არ არის. ⁴ არ შეიგნებენ უსჯულოების მოქმედნი?
პურივით რომ ჭამენ ჩემს ერს და ღმერთს არ უხმობენ. ⁵ იქ შეშინდებიან
ისინი შიშით, სადაც არ არის შიში, რადგან ღმერთი მართალთა მოდგამია.

ზედა არა მოილო. ⁴ შეურაცხ არს მის წინაშე უკეთური, ხოლო მოშიშთა უფლისათა აღიდეგს; რომელი ეფუცოს მოყუასსა თვისსა და არა ეცრუოს; ⁵ ვეცხლი მისი არა მისცა აღნადგინებად და ქრთამი უბრალოსა ზედა არა მოილო; რომელმან ყოს ესე, იგი არა იძრას უკუნისამდე.

15. ძეგლის-წერაჲ დავითისი

¹ მიცევე, მე უფალო, რამეთუ შენ გესავ. ² ვარქუ უფალსა: უფალი ჩემი ხარი შენ, რამეთუ კეთილთა ჩემთაგან არაჲ გიქმს. ³ წმიდათაჲ რომელნი არიან ქუეყანასა მისსა, საკურველ-ყო უფალმან ყოველივე ნებაჲ მისი მათ შორის. ⁴ განმრავლდეს უძღურებანი მათნი, და ამისსა შემდგომად ისწრაფეს; არა შევკრიბო კრებულები მათი სისხლთაგან, არცა მოვიქსენო სახელები

*„**იჲწუ რთიე შაოთა. ⁴ ჟუაქთილუც რთის შის თინიყუ აქჲოთაქთი, ცაოთა შაყყთარ აქჲოთართარ რწიწყეს; მთაჟოთი ჟჲაქლას შაყყრისსე თქისე წუ რთიე უქმთაქს; ⁵ თუქლეთი შისი რთიე შისლუ რთინეწჲინიყრეწუ წუ ქმთარეში აქჲთროთარსე იჲწუ რთიე შაოთა; მთაჟომშენ ყას ჟსი, იყი რთიე რთიერს აქჲაქნისეშწჲი.**“*

15. ԺՂՆԴ-ԲԻԽԵՆ ԾՇԻԴԵԼԿ

¹ Ժիւղոյ, թոյ ապրոտա, միւթոտապ ցոյն չղիււրոյ. ² Դումիւխապ ապրոտիւ: ապրոտիւ լիթի լււմի ցոյն, միւթոտապ կոտորոտար լիթմուչըն რմիււ չղիւթիս. ³ Բժիճըտոււ մთաթոտիւնի რմիււրն քիւլոյրնիւսը թիւսը, իւրիւթիւրոյ-կա ապրոտիւրն կաղոյրոտոյրոյ հիւլոււ թիւս թւոտ ցաոտիւս. ⁴ Լընթմիւրոտիւնիւս աքտիւտապիւլուրն թւոտիւ, թւ իւթիւսը ցոյթճղաթիւճ իւրտիւրոյ: რմիւ ցոյրիւ-միւկա կիւլոյրոտոյրոյ թւոտ իւրիւտարչըն, რմիւլը թաղոյրիւթիւս իւրիւրոյրոյ

ბოროტად, არ იღებს საყვედურს მახლობლებზე. ⁴ მისთვის უღირსია უკეთური, ხოლო უფლის მოშიშებს განადიდებს. ვინც შეჭვიცავს მოყვასს და არ უმტყუნებს. ⁵ არ გასცემს ვერცხლს ვახშით, და არ იღებს ქრთამს უდანაშაულოს წინააღმდეგ; ვინც ამას იქმს, უკუნისამდე არ შეირყევა.

15. დავითის ძეგლისწერა*

¹ დამიცავი, უფალო, რადგან შენი იმედი მაქვს. ² ვუთხარი უფალს: „შენ ხარ ჩემი უფალი, რადგან ჩემს სიკეთეთაგან არაფერი გესაჭიროება“. ³ წმიდებს შორის, რომელნიც მის მიწაზე არიან, საკვირველად გამოავლინა უფალმა თავისი ნება. ⁴ გამრავლდა მათი უძღურება, და აჩქარდნენ ამის შემდეგ. არ შევკრებ მათი შესაკრებლების სისხლებიდან და არც

მათი ბავითა ჩემითა. ⁵ უფალი ნაწილ არს მკვდრობისა ჩემისა და სასუმელისა ჩემისა; შენ ხარ, რომელმან მომაგე მე მკვდრობაჲ ჩემი ჩემდა. ⁶ საბელნი მხედეს მე რჩეულთა ჩემთა თანა, და რამეთუ სამკვდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემდა. ⁷ ვაკურთხო უფალი, რომელმან გულისკმა-მიყო მე, რამეთუ ღამემდე და უმეტესცა განმსწავლეს მე თირკუმელთა ჩემთა. ⁸ წინაღსწარ ვხედევდ უფალსა წინაშე ჩემსა მარადის, რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რადთა არა შევიძრა. ⁹ ამისთვის განიხარა გულმან ჩემმან და გალობდა ენაჲ ჩემი, უფროდსდა და კორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით. ¹⁰ რამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯობნეთს, არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა. ¹¹ მაუწყენ მე გზანი ცხორებისანი და აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისა; რადთა შენნიერებაჲ მარჯუენესა შინა შენსა სრულიად.

მართი ყდყართი სიქართი. ⁵ **აჟროთი ჩელოთი რიხი მხიქწმთაყოსი სიქართი ჳრ სრესაქართოსი სიქართი; ყინ ქრთი, მთაქართონ შაძეჟი ში მხიქწმთაყოსი სიქი სიქწრ.** ⁶ **სრეყოთნი მსაქწყს ში მსიყოყოთი სიქართი თრნი, ჳრ მრე-შოთაჲ სრემხიქწმთიყოთი სიქი მსქილქ რიხი სიქწრ.** ⁷ **თრეხაქთოლჲ აჟროთი, მთაქართონ ჳყოთისაჲ-შოჲჲ ში, მრეშოთაჲ თრეშოქწჟი ჳრ აქშოქლქს-ლქ ჳრწმსლოყოთი ში თრმხაქართოთი სიქართი.** ⁸ **ჩინრასლოთი თრეშოქწჟი აჟროთი თრნიყი სიქართი შინრეზის, მრეშოთაჲ შინრეჟაჲთი სიქართი რიხი, მრეათი რიხი ყოქოთნი.** ⁹ **ტმთაჲთი ჳრნიყრთი ჳყოთონ სიქართი ჳრ ჳროთაჲთი თრნი სიქართი, აჟრთათი ჳრ კათილთრე სიქართი ჳრემხიქწმ-თანი სრესაყოთი.** ¹⁰ **თრეშოთაჲ რიხი ჳრესაქლქჲ საყოთი სიქართი ჳრეჟაქლქოთს, რიხი სიქი სიქართი ყინსი ქროთრეზ ჳრწმსრეღმთიყოთი.** ¹¹ **შრესაქოქინ ში ჳრწრნი ქლსთიყოთნი ჳრ რიშოქოსა ში სიქრმთაყოთი რიხი სიქართი ყინრეათი; ყაქოქოქოქოქოქი შინრეჟაქოქოქოსი ყინი ყინსი სიქართი.**

მათ სახელებს მოვიხსენიებ ჩემი ბავებით. ⁵ უფალი არის ჩემი მემკვიდრეობისა და თასის წილი; შენ აღმიდგინე მემკვიდრეობა. ⁶ მიჯნები ჩემი მამულებისა, ჩემს რჩეულებთან ერთად მერგო მე, ჩემი მემკვიდრეობა მტკიცეა ჩემთვის. ⁷ ვაკურთხებ უფალს, რომელმაც განმსწავლა, რადგან ღამეც კი მწვრთნიან ჩემი თირკუმელები. ⁸ მუდამ ვხედავ ჩემს წინაშე უფალს, რადგან ჩემს მარჯვნივ არის, რომ არ შევირყე. ⁹ ამიტომ გაიხარა ჩემმა გულმა და გალობს ჩემი ენა, ჩემი ხორციც კი დამშვიდდა იმედით, ¹⁰ რადგან არ დატოვებ ჩემს სულს ჯოჯობნეთში და შენი წმიდა არ იხილავს ხრწნას. ¹¹ შენ მაუწყე მე სიცოცხლის გზა და აღმავსებ შენი პირის სიხარულით; სრულყოფილი სიკეთეა შენს მარჯვენაში!

მკლომთაგან მარჯუენისა შენისათა. ⁸ ღამიცივე მე, უფალო, ვითარცა გუგაჲ თუალისაჲ და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ღამიფარო მე ⁹ პირისაგან უღმერთთაჲსა, რომელნი მაჭირებდეს მე; მტერთა ჩემთა სული ჩემი მოიცივეს ¹⁰ და ცმელი თვის შეიყენეს; პირი მათი იტყოდა ამპარტავანებასა. ¹¹ განმაგდეს მე და აწ, ესერა, მომიცივეს მე, თუალნი მათნი ყვნეს დადრეკილ ქუეყანად. ¹² შემრაცხეს მე ვითარცა ღომი განმზადებული ნადირსა და ვითარცა ლეკვ ღომისაჲ იყოფებინ რაჲ ფარულთა. ¹³ აღდეგ, უფალო, უსწრვე მათ და დააბრკოლენ იგინი და იკსენ სული ჩემი უღმერთთაგან, მახული შენი მტერთაგან კელისა შენისათა, ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქუეყანით მიმოდაყვენ იგინი ცხორებასა მათსა და საიდუმლოთა

მკაწამთოჯენი შერიჯაყენისე ყენისოთო. ⁸ ბეძეღყო შო, აყროთა, ჟოთოთილე ჟაყოჯეო თაყოთისეო ზე სეყოთიყოთსეო დითოთოე ყენთოსეო ზეშეყოთიამ შო ⁹ შითისეჯენი აყოშითათოთისეო, მამყოთნი შეცოთიოყოჯეს შო; მღეითოთი სეშოთი საყოთი სეშო შოთიღოთი ¹⁰ ბეღეყოთი თაქსი ყოთოქენის; თითი შოთი იღყაწეო ზეშოთილეყოთიყოთსეო. ¹¹ ლენიშეჯეს შო ზე რთ, ჟსოთი, შამიღოთი შო, თაყოთნი შოთნი ყოთიუს ზეშოთიქოთი ითაყოქენიშ. ¹² შოშოთიღეს შო ჟოთოთილე თამში ჟენიშენიშეყოთი თოთიშე ზე ჟოთოთილე თოქიქ თამშისეო იყოთოქენი თისეო დოთიყოთოთი. ¹³ ტიშეჯე, აყოთოთა, აქსოთიყოთი შოთი ზე ზეცოთიქოთიოთიოთიოთი ჟოთი ზე იქსენი საყოთი სეშო აყოშითათოთიჯენი, შეღესოთი ყენი მღეითოთიჯენი იყოთისეო ყენისოთო, ¹⁴ აყოთოთა, მღეითოთიჯენი ითაყოქენითი შეშაწეყოთიოთი ჟოთი იღყოთიყოთსეო შოთსეო ზე სეოწაქოთოთოთი

მარჯვენის მოწინააღმდეგეთაგან. ⁸ ღამიცავი, უფალო, თვალის ჩინივით და შენს ფრთებქვეშ ღამიფარე ⁹ უღმერთთა პირისაგან, რომლებიც მაჭირებენ მე; ჩემს მტერთაგან, რომლებმაც მოიცივეს ჩემი სული, ¹⁰ ქონი დაიდეს; მათი პირი ამპარტავნებას ამბობს. ¹¹ განმდევნეს და გარს შემომერტყნენ, თვალი მიწას მიაპყრეს. ¹² ჩამისაფრდნენ ფარულად დადარაჯებული ღომისა და ღომის ლეკვის მსხვერპლად მიმიჩნიეს. ¹³ აღდეგ, უფალო, დაასწარ მათ, დააბრკოლე ისინი და იხსენ სული ჩემი უღმერთთაგან, მახვილი შენი – შენი ხელის მტერთაგან. ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქვეყანაზე და საიდუმლოთაგან გამოყავი შენ ისინი სიცოცხლეში, რადგან აივსო მათი მუცელი,

შენთავან, რამეთუ აღივსო მუცელი მათი, განძლეს ჭამადითა და დაუტევეს ნეშტი ყრმათა მათთა.¹⁵ ხოლო მე სიმართლითა ვერუენო პირსა შენსა, განვძლე გამოჩინებასა დიდებისა შენისასა.

დიდებაჲ

**ყენითუენ, მიუპყთაჲ რიორსა შაყდითა შერთ, უენითიჲს ცუბრ-
ჭითუ ჳუ ჳაყდითიჲს ნიყდუ ყმბითუ შერთუ.¹⁵ ღათთა შუ სიპრმი-
თითითუ ურესაყენა უიხისუ ყენისუ, უენითიჲს ურშასიყდისუ ჳაჳყ-
ყისუ ყენისისუ.**

ჳაჳყდუა

გამოაძლეს შვილები და დაუტოვეს ნარჩენი თავიანთ ჩვილებს.¹⁵ მე კი სიმარ-
თლით ვერვენები შენს პირს, გავძლები შენი დიდების გამოცხადებისას.

დიდება